

Fot-bla'e

INFORMASJONSBLAG FOR MEDLEMMENE I TRONDHEIM TURMARSJFORENING

NR. 2 – Mai 2022 – 39. ÅRGANG

Kjære turmarsjvenner – mot sommeren 2022

Våren er her og med det også våre muligheter til å komme oss ut i skog og mark. Og nå har vi endelig mulighet igjen til å møtes og klemme hverandre. Det er med stor glede at jeg opplever nå et stort engasjement fra dere mine turmarsjvenner, og det blir ekstra hyggelig at vi igjen kan vandre sammen i større grupper - også i 17 maitog.

Vi har det trivelig sammen, og det er fint å se hvordan folk og grupper møter opp for å gå på våre vandringer. Med et lite sidesprang i tankeverden min så vet vi at det å lese en papirbok huskes bedre enn det vi leser på en skjerm. Vi vet også at vi lærer

bedre når vi skriver for hånd enn på tastatur – men kan det da også være slik **at det best for helse vår å gå** istedenfor å løpe – *eller var dette bare et hjertesukk fra ei som må se langt etter en real gammeldags jobbetur?*

Siste nytt fra våre aktiviteter er det neste store arrangement; vår to-dagers vandring i området på Lohove i slutten av mai. Ideen dukket opp, skulle jeg si nesten som vanlig, ved kaffe- og vaffelpraten etter en turmarsj. Ideen ble først lansert til Ivar og Reidun – og de «glødet» så jeg tok dette videre til styret. Der husket de fleste 1997 da vi gikk 1000 timer i ett strekk. Nå blir det en miniutgave på 40 timer nonstop. Magnar får en spesiell takk for sin jobb med logistikk.

Dette gleder jeg meg stort til. Dette blir spennende å delta på. Vi skal også feire oss selv med en liten sammenkomst rett etter at siste vandrers har kommet i mål (ca. kl.20.00 den 31.mai.) Skriv dere på lista i sekretariatet, eller ring Amanda 91830022 (eller Anne Mette, Brit)

Jeg håper på rekordmange av dere møter opp og går en eller flere runder på disse dagene. Den som plages med «lakenskrekk» kan også med god samvittighet komme å gå på natta – eller dersom du blir liggende søvnløs, så kom til Lohove på natta eller tidlig, tidlig morgen å høre fuglene våkner. MAGISK!

Vi feirer som alle vet 40 år i år og det kommer flere turer og sammenkomster senere utover i 2022 og 2023. Og vi er glade for at 40-timers jubileumsmarsjen er nå formelt GODKJENT og at vår 2 dagersvandring matcher Trøndelags Fylkeskommunes satsning på Frivillighetens år 2022 som blant annet har et motto:

Bli med på UT Å GÅ – OG VI SKAL GÅ SAMMEN

Et nytt motto som jeg har «stjålet» fra Anne-Mette. Jeg syns det var så godt og enkelt og gjenbraker det her. Samtidig så gjelder det gamle om – **gå en tur først – du kan hvis du vil!**

Ønsker dere alle en god tur!

Brit

Noe med 40 når en fyller 40

På`n igjen, ja på`n igjen. For 25 år siden da Trondheim Turmarsjforening var 15 år og tilfeldig vis Trondheim by hadde 1000-års jubileum, hadde daværende leder en vill idet. Er ikke foreningen kapabel til å arrangere en 1000-timers sammenhengende vandring? Kanskje kunne vi komme inn i Guinness rekordbok å ?

Ideen ble godt mottatt av foreningen medlemmer. Klokken 06.00 en godværsdag i midten av mai i 1997 møtte ca 120 morgenfriske deltagere opp for å være med på startetappen. Startsted var parkeringsplassen på Byåsen butikkssenter. Ole Fredriksen ordnet med gratis arbeidsbrakke fra Jernbetong og strøm fikk ble tilkoblet fra butikkssenteret. Det var sammenhengende vakt i brakka. I den forbindelse vil jeg spesielt nevne Reidun Kvam, Elisabeth Fredriksen og Birger Mogstad som tok svært mange av vaktene. Ikke helt overraskende er det vel heller ikke at Jorun Gundersen gikk de fleste kilometerne, ca 3000. Det var en fantastisk begeistring den gangen, folk som skulle på arbeid tok uten å kny etapper før arbeidstid.

Løypa var 10 km og gikk opp til «TORGET», parkeringsplassen i Gamle Bynesveien, videre ned til Kobberdammen og tilbake til mål. Totalt ble det kjøpt 3500 startkort, fordelt på deltagere fra store deler av landet. Mest minnerik er en godt voksen mann fra Bergen som kom eneste ærend for å gå 1 etappe + kjøpe T-skjorta som var laget for anledningen.

Siste etappen gikk fra Byåsen Butikkssenter til Trondheim torg , og ved ankomst dit kl. 18.00 den 21.juni 1997 var det nøyaktig 1000 timer siden den første etappen startet. Arrangementet kom ikke inn i Guinness rekordbok for da måtte en hatt kontrollører på hver stubbe langs løypa for å forsikre at ingen tok en liten rast slik at kjeden ble brutt. Selv om rekordforsøket glapp, så hadde arrangementet gått med solid overskudd slik at Frelsesarmeen kunne glede seg over en gavesjekk på 20.000.-

Ja, i år er det: På`n igjen, ja på`n igjen.

TTMF har bursdag i løpet av året. I september blir det 40 år siden foreningen ble stiftet, I den anledning har styret børstet støvet av det som skjedde for 25 år siden. Nei, det er ikke planer om noen kopi. Istedenfor et arrangement som strakk seg over 40 døgn, er det nå redusert til 40 timer.

Magnar

Tanker om livet, sånn i det daglige

Dagen har nettopp startet og --- klokken er seks om kvelden.

Mandagen kom nettopp og det er fredag allerede

Og måneden er allerede over

og året er snart kvart

og 40- 50 eller 60 eller 70 år av våre liv har allerede gått.

Og vi innser at vi har mistet foreldrene våre,
vennene våre

og vi innser at det er for sent å snu tilbake

sånn-- Tross alt, la oss prøve å få mest mulig ut av tiden vi har igjen.

40-timers jubileumsmarsj

Trondheim TMF har bursdag i løpet av året. I september blir det 40 år siden foreningen ble stiftet, I den anledning har styret børstet støvet av det som skjedde for 25 år siden. Nei, det er ikke planer om noen kopi. Istedenfor et arrangement som strakk seg over 40 døgn, er det nå redusert til 40 timer.

Her kommer så de harde fakta:

40-TIMEREN skal være et arrangement der det er deltagere i løypene hele tiden i 40 sammenhengende timer. **Hver enkelt går selvsagt så langt det passer.**

Varighet : Åpning 30. mai kl. 04.00. Avslutning 31. mai kl. 20.00 (Siste innkomst)

Start og innkomst : Lohove parkeringsplass

Løyper : 5 og 10 km merkede løyper

Starttider : Hver hele time som er et partall. Dvs. 04.00, 06.00, 08.00, 10.00 osv.

Startkont. : Kr 20 pr. dagsstempel

IVV-stempling : 1 dagsstempel dersom du går kun 1 etappe. Ellers for hver fullført 20 km. I km-kortet får du alle km som du gjennomfører.

Premiering : Diplom til alle.

Avslutning : Ikke noe bestemt, veien blir til mens vi går .

Venter ikke at det skal komme 120 (i 1997) til åpningen kl. 04.00 denne gangen, men håper at alle våre medlemmer vil se på dette påfunnet som en verdig attraksjon i forbindelse med 40-års jubileet. Ta med kjente og gjør det kjent !
PS Det vil bli lagt ut lister der en kan skrive seg inn til de enkelte starttider. Finner kanskje sammen til andre en vil gå sammen med på den måten ?

Men selvfølgelig er det ikke noe krav om forhåndspåmelding!

Magnar

Frivillig = Fri? Villig?

2022 er frivillighetens år. Det har skjedd mye i den siste tiden. Samfunnet er gjenåpnet. Vi kan bevege oss fritt rundt uten munnbind og "metern". Corona-pandemien satte fart på frivilligheten. Folk i alle aldre har meldt seg til forskjellig frivillighetsarbeid. Det er jeg veldig glad for!

Jeg lar meg stadig imponere og inspirere av mennesker som bruker tid, engasjement og ressurser for fellesskapet. Det er viktig. Vi trenger det. I tillegg til at frivillige gir av seg selv til andre, tror jeg også at de får mye igjen. For noen kan ordet frivillighet ha en negativ undertone og kan assosieres til plikt og utnyttelse av tid og krefter. Er frivilligheten så fri - og er man egentlig villig? Man må lære og tørre å si "nei" når det trengs.

Med de gode "neiene" på plass, elsker jeg frivillighetsarbeid - det å være med på noe givende med de ressursene jeg har og med lyst til å være med på noe jeg brenner for. Jeg jobber som frivillig i Byåsen kirke, og jeg jobber som frivillig på Knausen lysstøperi i Melhus. For turmarsjen jobber jeg som frivillig i forpleiningkomiteen. Dette liker jeg godt. Det å steike vafler til turmarsjerne når de kommer inn gjør meg glad, og jeg blir kjent med "gjengen" på en fin måte. Jeg vet f.eks. godt hvem som blir glad når hun først får et glass med kaldt vann før kaffen og vaffelen. En annen blir glad når han finner fløte til kaffen - en annen jubler når han finner den mørkeste vaffelen, andre igjen blir glade når jeg setter frem en nyåpnet rømmeboks som de forsyner seg rikelig av, en hyggelig prat om hvordan turen gikk får andre igjen i godt humør. Så har vi "sprekingen" som har jogget hele turen og som kommer ut på kjøkkenet og lur på om han kan få kjøpt kaffe og vaffel lenge før de andre har kommet inn. En herlig gjeng alle sammen på hver sin måte ! Når jeg spiser vaffel tenker jeg alltid på bestemor. Hun laget så gode vafler - alltid! Hun hadde rømmen i vaffelen - ikke oppå. Hun kalte det "rømmevafler". Jeg fikk nykjernet smør og brunost oppå - noen ganger med syltetøy på brunosten også. Det smakte himmelsk ! Tenk at vafler gir slike minner!

Ivar blir glad når han får tilbakemelding om at kaffen er god. Han lager kaffe - jeg steiker vafler. Dette er hyggelig frivillig arbeid som kanskje flere har lyst til å prøve? Mange spør hvorfor vi bærer inn 5 fulle nett med utstyr. "Trengs det så mye for å steike vafler og koke kaffe da?" - spør noen. Svaret fra meg er: Ja !

2 nett til to vaffeljern.

1 nett til kaffetrakter og filter.

1 nett med mat (vaffelrøre, smør, rømme, syltetøy m.m.)

1. nett med papir, servietter, zalo, kluter, telys m.m.

Alt dette får plass i enhver bil - trenger ikke ekstra stor bil for å frakte dette. Så har du lyst, har du lov til å bli med i forpleiningkomiteen.

Sammen skaper vi gode forhold i Trondheim Turmarsjforening.

Bli' me' da vel !

Hilsen *Reidun Moe Reitan*

Mars – marsj

Den 9 mars gikk vi marsj fra Charlottenlundhallen. Vi var behørlig invitert via sms om at vi var velkomne til turmarsj, løypene var merka, og vi var lokket med servering etter innkomst. Jippi, tilnærmet normalt som før pandemien.

Vi fikk høre at det var glatt rundt omkring, og at det var lurt å ha piggene ute, som vi sier for å være positive til all isen vi sklir rundt på. Når det er sagt, to av mine venner har vært ute på glattisen, en på 83 år falt og brøt lårhalsen. Hun bor alene, og ble liggende uten å greie å komme seg opp, hun skulle bare ut og hente posten, og hadde derfor ikke mobilen på seg. Etter en stund kom en nabo forbi, og lurte på hvorfor hun lå der? Hun ble hentet med ambulanse, og det går nå bra med henne på et opptreningssenter. En hyttenabo skulle bare opp til dattera en snartur, falt på en isklump, tok for seg med hendene, og brakk høyre håndledd. Det går bra med henne og.

Men altså, vi har hatt is på gårdsplasser, på fortau og gater. Osv osv. Glatt var det også rundt Charlottenlundhallen.

Men hvem møtte vi der? Jo, 89 år gamle Marie Friesland. Hun har gått verden rundt sammen med familien sin. Hun fortalte at siste utenlandsturen hun var med på var i Israel. Marie kom sammen med dattera, Anne Mette som skulle ta inn bånd. Så mens Anne Mette gjorde dette, ruslet Marie rundt en times tid, før hun inntok velfortjent kaffe og vaffel. Marie fylte 89 år 16 februar, og vi gratulerer med vel overstått. Marie er nok et eksempel på at det å gå turmarsj holder kropp og hode frisk og rask.

Turen den 9 marsj var fin, bortsett fra at vi hadde tildels kraftig motvind da vi gikk oppover mot Jonsvannsveien. Tilbake gikk det derimot helt strålende, selv om det var mørkt da vi kom tilbake til hallen. Men det

møtte fram bare 28 marsjere, hvor bliver folket av? Vi har finvær denne uka, gleder oss over sol og opptil flere plussgrader. Mulig folk velger å gå på dagtid mens det er lyst? Eller betyr det at folket blir eldre og mindre gangbare? Begge antagelsene er sikkert riktig. Vi får bare håpe det møter fram flere etter hvert som is og snø forsvinner, og det blir lysere å gå kl. 18.00.

Aud Mirjam

De fleste ulykker skjer i Hjemmet, nesten ingen skjer i Allers

ifølge artikkallen Tande P.

Og nå skal du høre: Søndag 8. mai møttes 15 turglade marsjere på Lille Skansen, og vi monterte oss rundt Turmarsjbordet, et digert rundt bord som til nød tar 15 smale turmarsjere. En av de 15 var spreke Sissel Jahren, som av en eller annen grunn hadde gått en snarvei fra hotell Augustin, og satt der og holdt av bordet, sammen med Esther og Erling Gjærevoll. Vi savna John Berg, han bruker å møte trofast fram når restauranten åpner kl. 11.00.

Vi gikk langs Ilsvikøra strandlinje, dagen var hustri og det regna og hagla innimellom. Og enten du tror det eller ei, på vår vei passerte vi først en gjeng ungdommer som bada i sjøen, litt lenger unna passerte vi nok en gjeng hardføre badere. Vi marsjere trakk på luer og hetter, og noen savna ullvotter. Men folk er forskjellige, og noen er mer forskjellige enn andre. Nok om det.

Sissel hadde ny romslig genser, den nyeste og romsligste hun hadde, fortalte hun. Nysgjerrige som vi er, ville vi høre hvorfor hun hadde pyntet seg. Da kunne Sissel fortelle: for en 14 dagers tid siden hadde hun hatt mareritt en natt. Hun opplevde en tsunami, og i sin kamp for å komme unna bølgene, kava hun seg ut på sengekanten, hun regelrett datt ut av senga, som for øvrig er 90 cm brei, og traff hjørnet på nattbordet, og brakk eller brista ett par ribbein. Så den romslige genseren var alt hun fikk på seg. Men ifølge Sissel, gikk alt så meget bedre nå. Det var Sissels uhell i Hjemmet.

Når det er sagt, Sissel har fødselsdag om en liten uke. Hun kunne fortelle at det var andre gangen hun datt ut av senga si. Og sønnene har informert moren om at hun vil få en sengehest til fødselsdagsgave. Høres ut som en kjekk gave å få.

Nå over til John Berg. Han går i sitt 91 år, og på en eller annen måte presterte han å snuble og falle inne på egen stue. Det gikk så galt til at han knakk et hoftebein. Han befinner seg for tiden på opptreningscenter på Brekstad, og har det bra der. Men når uhellet først er ute, John greidde å falle nok en gang, og denne gangen bristet han også et ribbein. Så to av våre veteraner er midlertidig satt ut av spill. Sissel er forsåvidt gangbar, det tar nok lengre tid før John er tilbake på Lille Skansen og tar av bord til oss. Så god kunde er John der, at personalet etterlyste han, og håpet han snart er tilbake på plass. Det gjør vi og, velkommen tilbake. Og god bedring til begge.

Aud Mirjam

Uansett vær

Vær og føreforhold stopper ikke oss turmarsjere. Utstyrt med gode klær så er hverken regn, slaps eller vind noen hindring. Bare for å nevne det -alder er heller ingen unnskyldning for å sitte inne. Vi ønsker å stimulere til at enda flere blir med oss på tur, få gåturen frem i lyset og styrke fellesskapsfølelsen.

Finn's ikke dårlig vær, bare dårlig klær.

Hilsen Reidun Moe Reitan

Gerd Eli 80 år

Trondheim Turmarsjforening vil gratulere nok en sprek 80 åring, nemlig Gerd-Eli Johnsen som fyller år den 6. april. Det har blitt en tradisjon for oss PV-ere å skrangle sammen til en liten oppmerksomhet som utdeles på Lille Skansen restaurant til nyslåtte 80 åringer, vi markerte også en 90 åring på samme måte nylig. Vi som går sammen med Gerd-Eli har registrert en usedvanlig sprek dame, hun kommer nesten alltid litt sent - «æ har gått fra Lade, sjø, og æ kan skriv mæ inn senere».

Trondheim Turmarsjforening v/PV gruppa di gratulerer med dagen.

Aud Mirjam

Mai – vårmåned. Første sommerdag var 14 april

Ja, det stemmer på en prikk. Vi skriver 5. mai i dag. Snøen er borte, unntagen i høyereliggende strøk.

Vi gikk turmarsj fra Dalgård på Byåsen onsdag, og løypelegger Rolf Selbekk hadde funnet snøfrie løyper. Han hadde sågar gitt tilbud om et isbad i Kyvannet, det var en åpen råk der så muligheten var tilstede. Men etter at folket var returnert, hørte han ikke om noen som hadde benyttet anledningen.

Men det var egentlig ikke dette jeg skulle skrive om i dag. I forrige Fotbla skrev jeg om gamle gåter, som jeg antar flere har løst, og kanskje sendt svar til redaktøren? Ikke det, nei. Da kommer svaret her:

Gåte nr 1, en som drar på seg broka si.

Gåte nr 2; en ku som går på vegen mot byen.

Gåte nr 3: en sulten katt går og kikker opp mot taket,
der det hang ferske pølser til tørk.

Gåte nr 4: bestemor sitter og maler kaffe på en gammeldags kaffekvern.

Gåte nr 5: skoen står og gaper om natta.

Ja, slik kan en bruke tida. Gubben og jeg har brukt 14 dager på å besøke familien i Frankrike. Barnebarna hadde 2 uker vårferie, de har ikke påskeferie som vi har i

Norge, og vi benyttet den korona frie anledningen til å dra ut i verden. Bare på flyplassen i Amsterdam var det oppfordring om å bruke ansiktsmaske. Ellers var det fritt fram.

Der var det sommer, gitt. 20 plussgrader, og selv om det kom litt regn, var det like varmt og godt. Trærne hadde grener med utsprunget løv, blomstene sto i fullt flor, og jordbæra var kommet godt i vekst.

Men gikk vi da? Ble det turmarsj på oss? Turmarsj og turmarsj? Jo da, dattera fikk

Voltaire. Kobberstikk etter Maurice-Quentin de La Tours maleri fra 1736.

ekstraoppgave med å passe naboens hund mens han var på jobbreise i Italia. Så gubben og jeg tok hver vår hund og rusla turer både morgen og kveld. Lørdag var det marked i Ferney Voltaire, en bykommune 3-4 kilometers avstand fra der vi holdt til. Voltaire var en fransk forfatter og filosof som levde fra 1694 til mai 1778, og hans fremste kampsak som filosof var toleranse. Han huskes som en foregangsmann for den franske revolusjon. I 1758 kjøpte han et slott i landsbyen Ferney», nær den sveitsiske grensa. Og dit ruslet altså vi, jeg hadde ganske nye joggesko, og siden det var så varmt og godt i været, tenkte jeg at jeg skulle gå uten sokker i skoa. Det skulle jeg altså ikke ha gjort. Jeg kom tilbake med tidenes gnagsår. Dattera mi satte på Compeed plaster, etter først å ha rensset såret med noe jodlignende stoff hun bruker når hun

behandler høneføttene for betennelser. !! Ja, ja, at en aldri lærer.

Apropos toleranse, på markedet satt en syrisk far med 3 småbarn og tagg. To-tre ungdommer plaga dem, og ungene skrek i redsel. En politibil kom svingende, men ungdommene stakk unna. Dattera fortalte at politiet brukte å jage vekk syriske flyktninger. Et paradoks i dag med tanke på hvordan «alle» stiller opp for ukrainske flyktninger.

Vi returnerte tirsdag 3 mai, på formiddagen der satt vi i sola og hadde det nesten for varmt. Klokka 23 landa vi på Værnes. Piloten opplyste om at det var 1 plussgrad, og at vi måtte passe oss for glatt underlag når vi gikk fra flyet inn på flyplassen. Det var til og med sludd i lufta da vi kjørte hjem.

Alt til sin tid, itjå varer evig, som det heter. Men det var godt så lenge det varte.

En ørliten vits før jeg avslutter:

En trondheimsjente kom inn på en bensinstasjon, på Røros, som ble drevet av et eldre ektepar. Hun spurte kjerringa bak disken: «har dere noe lite og bustete som ser artig ut, og som jeg kan henge på innsida av frontruta?»

Kjerringa sa at det ikke var noe problem, og gikk ut på verkstedet og ropte til mannen sin: Olaf, det er noen her som vil kjøpe deg.!

Aud Mirjam

IT og meg, og deg

For en stund siden fikk jeg e-post fra Altinn. Det har hendt før, men denne gangen begynte jeg å lure på hva som egentlig ligger bak denne avsenderen. Opphavet er Digitaliseringsdirektoratet som forteller at Altinn er en «Internettportal for digital dialog mellom næringslivet, privatpersoner og offentlige etater. Altinn er også en teknisk plattform som offentlige virksomheter kan benytte for å lage digitale tjenester. Og ikke minst er Altinn et spleiselag og et samarbeid på tvers av offentlige virksomheter.» Ja vel, ja.

Denne gangen dreide det seg om en lønnsutbetaling fra Universitetet i Oslo, der jeg samarbeider med en kollega om et fagprosjekt. Jeg måtte ta en utskrift av meldingen og tenkte at søren og, dette kunne jeg ha fått pr. brev, i postkassen. Men selvsagt, det ville ha kostet samfunnet mye mer, i papir- og portoutgifter. Men et brev til meg ville også gitt arbeid til Posten, som tydeligvis har litt for lite post å ta hånd om etter som de har sluttet med daglig postombæring. Men det er kanskje like greit å gå utenom Posten. Tro meg, hvis jeg hadde ført dagbok over mine opplevelser med Posten de siste årene, kunne det blitt en fornøyet eller svært kritisk novelle utav det, alt ettersom en ser det. Jeg skal ikke bry dere med detaljer. Det samme gjelder opplevelser med billettsystemet til AtB (fra A te (til på trøndersk) B), som like gjerne kunne vært kalt TOF (til og fra). Det blir kanskje litt for likt TOBB som på sine nettsider ikke engang gidder forklare at TOBB står for Trondheim og omegn boligbyggelag. For det vet da alle.

I forbindelse med skatteoppgjøret for 2021 ville jeg ha svart på hvitt hva mitt eget borettslag (som er tilsluttet TOBB) hadde ført opp som min andel av borettslagets formue og gjeld. Jeg manglet passord for å få ut den opplysningen, og damen i skranken hos TOBB i Krambugata fastslo at jeg ikke hadde (hatt vett til å) taste(t) de rette «knappene» for å lage meg et passord for å få opprettet en brukskonto. Hva skal jeg med det, spurte jeg. Skrankedamen ble litt oppgitt, trolig fordi hun nå hadde møtt et TOBB-medlem som ikke forsto sitt eget beste, dvs. fordelene med å ha en brukskonto hos TOBB.

Jeg må bare innrømme det. Trass i at jeg har en PC med diverse programmer og søkemuligheter, og bruker den daglig, er jeg en pyse når det gjelder apper, mobiltelefon og diverse andre tekniske dippedutter. Det skyldes en etter hvert inngrodd mistillit til mulige følger av dippeduttbruk, avhengighet av dem bl.a. Når jeg ser på medreisende i bussen, kaffedrikkere på kaféer, betalere i butikker, selv i familiediskusjoner, nesten over alt, ser jeg at noen form for IT-tjeneste gjennomsyrrer livene til mange av oss. Mange er uten hemninger på det feltet, og tilsynelatende avhengige av dippeduttene om livet skal ha innhold og mening. Mye er blitt (tilsynelatende) lettere i de siste tiårene, eller iallfall annerledes. Men det settes også andre krav til oss, som å hankses med et utall passord og koder. Og antallet vil trolig øke.

Gjennom alle de tekniske vidundrene som mange er så avhengige av, kan vi faktisk kartlegges i ganske stor detalj. På noe vis blir det registrert når og hvor vi har kjørt med buss, båt, fly, hvem vi har hatt kontakt med i mobiltelefon eller per e-post, lønns- og pensjonsforhold, hva vi har kjøpt hvor og når med betalingskort, lege- og sykehuskontakt, utskrevne resepter, kjørevaner gjennom passeringer i bomveisystemet, parkeringsautomater, skritt per døgn og puls i trimopplegg osv, osv. Den midtnorske Helseplattformen er under utprøving, men åpningen av den er blitt utsatt fordi den ikke er sikker nok. Gad vite hva som står om hver av oss i den. Og hvor mange kommer egentlig til å få tilgang til den? Et amerikansk IT-firma har levert helseplattform til Danmark, med masse trøbbel også der. Hvorfor må norske myndigheter gjenta faderer derfra, til milliardbeløp?

Nordmenn, i likhet med befolkningene i de andre nordiske landene, går for å ha stor tillit til myndigheter, styre og stell. Dette i motsetning til befolkninger i mange andre land. Er vi for godtroende? Selv om de som styrer og steller har aldri så gode hensikter og vil oss vel, er det det mange andre som gjerne vil se oss nærmere i kortene. Og ikke alle vil oss vel, hverken som enkeltpersoner, grupper eller nasjon.

Til slutt: nok en liten personlig episode som jeg har tenkt litt på. Det kom i vinter sms fra optikeren som jeg har vært til noen ganger før for synstest og brillekjøp. Firmaet hadde i sin omsorg for mitt velbefinnende tildelt meg en time for synstest på gitt dato og time et par uker senere. Det hadde jeg ingen interesse av, og mens jeg likevel var i Midtbyen, oppsøkte jeg optikeren og avbestilte timen og ba samtidig om å bli strøket av listen. Javel, sa optikeren, motvillig. Så gikk det en uke eller to og ny timereservasjon kom i en sms. Nytt optikerbesøk, der jeg lett irritert ba om å bli strøket av optikerens timebestilling og kundeliste overhodet. Optikeren, nølende: det kan bli vanskelig. Hvorfor? Mumlende og uvillig svar: Det kunne jo hende at et annet firma kunne få bruk for mine synsdata. Hva for noe! Kan mine helsedata overføres fra en kommersiell bedrift til en annen, sånn uten videre? Noe svar kom ikke.

Min pessimistiske konklusjon er: Hvis noen absolutt ønsker det, kan et utall av databaser, store som små, hackes og informasjon om hver av oss ristes sammen og analyseres til vi blir gjennomsiktede. Du har ingenting å skjule, sier du. Ikke jeg heller. Men mulighetene som IT gir for de som vil skjule seg og sine særinteresser og opparbeide makt over oss er mange.

Elí Fremstad

PS Jeg stakk nettopp innom frisøren og bestilte time for klipping i neste uke. Alt i orden, men du får ikke time-påminning via sms, sa frisøren beklagende, for vi har og har nettopp hatt problemer med mobilsystemet vårt. Heldigvis har jeg alltid blyant og papir med meg og noterte når klippingen skal finne sted. Gammelmåten fungerer, den.

Vår: Vår vår

I siste Fotbla'e syta jeg slik om vinteren, at jeg nesten skjemmes, og vil komme med et mer positivt syn denne gangen. Ikke på vinteren, selvsagt, men på våren.

Nå er det vår, vårjevndøgn passerte den 21. mars, da var natt og dag like lange. Og vi har gått de siste to-tre turmarsjene med vanlige joggesko, dvs at piggskoene er satt til hvile, forhåpentligvis til neste vinter og neste istid. Vi gikk fra Utleira onsdag 23 mars, så nesten ikke en isfleck, og det var langt borti 40 marsjere som stilte opp. Bare vellyd å høre om løype og føre. Dvs vi gikk Bratsbergveien opp, og den var lang. Gubere så lang. Men opp kom vi.

Om morgenen våkner vi til fuglekvitter. Jeg har ikke hørt grågåstrekk enda, mulig det har gått forbi meg, men det er også et tydelig vårtegn.

Apropos vår, du vet vel at vårsangen: Alle fugler små de er har 3 vers?

Sangen er opprinnelig en tysk sang fra ca 1835, skrevet på en folkemelodi. Den norske teksten er det Johan Nicolaisen som står bak.

Men som turmarsjer synger vi helst om det å gå. Vi husker kanskje sangen som Lalla Carlsen fremførte på Chat Noir, og som Kari Svendsen har pusta liv i:

Marsjkonkurransen:

Her kommer fru Gurine Huskerud som seira i marsjen rundt Buskerud
og alle sportens venner kjenner henner.

For jeg og hu Nelly med lokken som sitter i kassa hos Pettersen var favoritter,
vi gikk fra gutter og voksne menner
-og vi gikk og vi gikk og gikk og gikk osv

Vi starta en dag fra bassenget på Kampen, jeg og hu Nelly vi satte opp dampen,,
et fond av kraft og ynde i forening.

Hu Nelly var vant til å gå fra mannen, og og sjæl har jeg av og til gått fra forstanden,
så jeg skal si deg vi lå i trening.
-og vi gikk og vi gikk og gikk og gikk osv

Vi gikk så det vugget og dynget og disset, gnaget og saget og grudde og gnisset
Ved Harestua gikk jeg av meg skoa.

Jeg visste ikke om det var kveld eller morra, og beina var vridd rundt meg med
hælene foran

Jeg mista første tåa oppved Roa
-men jeg gikk og gikk og gikk osv

Det revna korsetter og feite brunetter ble magre blondiner ett par timer etter
det rant kosmetikk og rouge og sminke

Til slutt var det flere som krabba på knærne, og tjafser av hår hang det rundt om på
trærne,

og enkelte som bare kunne hinke.

-men vi gikk og vi gikk og vi gikk osv

Ved Slakter'n der gikk jeg forbi hu Tonetta med to halve bayer som dingla i fletta,
med biff i hånd og margarin i håret.
Hu gikk ut om morran som Venus fra Milo, i Nordmarka lå d ìgjen åtte-ti kilo
og skinka var blitt rene fenalåret!
-Men hu gikk og hu gikk og hu gikk osv

Jeg pressa meg fram og kom forrest i flokken, hå halte jeg inn på`a Nelly med
lokken,
med tunga ut av halsen, halvt i svime.
Jeg så til min glede at nå var a sliten, ved Sognsvannet der fikk`a Nelly en liten,
så hu ble hefta bortimot en time
-men hu gikk og hu gikk osv

Ved Gaustad stod ungene mine og skreik, han Krestian var mager, han Oskar var
bleik,
dem gråt og ropte, Mamma vær velkommen
Nå har`n Lillegutt drekke det blekket som fins, og n`n pappa har gnaga opp beinet
te`n Prins,
og vi har knaska koksen inni ommen.
-men jeg gikk og jeg gikk og gikk osv

Jeg var nummer to da jeg gikk over målet, med muskler i beina så harde som stålet,
med fugebryst og rank og slank om taljen.
Hu Nelly ble diska fordi at hu juksa, hu gikk med spiralfjær inni buksa.
Og så fikk jeg den store gullmedaljen.

Ja så ille og hardt går det ikke for seg på våre Turmarsjer, heldigvis, men for mange
er det en slags konkurranse, eller en utfordring, for seg selv om å komme seg ut og
fullføre, enten det er 5 eller 10 kilometer. Og mange har ulike skavanker og strever
med knær og hofter og med pusten. Får en gå i sitt eget tempo kommer de tilbake til
utgangspunktet med godt humør, og de aller fleste koser seg nå som vi kan sette oss
ned med vaffel og kaffe.

Aud Mirjam

Redaksjonen i Fotbla'e består av:

Redaktør	Bjarne Stangnes bhstang@online.no	950 82 143
Journalist	Aud Mirjam Tokle Fjellhaug audtokle@gmail.com	909 44 210
Journalist	Eli Fremstad fremstadeli@gmail.com	905 36 443

Utdrag fra Trondheim Turmarsjforenings historie.

Starten.

Onsdag 15. september 1982 møtte 43 personer i den såkalte Proffekantina ved NTH og startet en turmarsjforening med navnet Trondheim Turmarsjforening (TTMF).

Utdrag av referat fra dette konstituerende møte gjengis i faksimile.

Start av turmarsjforening i Trondheim
onsdag 15. september kl 1900 i kantine
sektorbldg 99 i NTH.

43 personer møtte

Robert Schjevik ønsket velkommen og
redegjorde for Turmarsjforbundets regler og lover.
Han leste så opp forslag til lover for en
turmarsjforening.

Det ble så en kaffepause og de som
var interessert i medlemskap fikk nå
opprette sine navn så vi kunne begynne på
vanlig årsmøte.

Dagsorden:

1. Navn på foreningen
2. Valg av styre og medlemmer til de
fjerdjellige komiteer.
3. Kontingent

...Under punktet valg, ble det valgt både festkomité og en forpleining/
forlegningskomite uten hjemmel i vedtektene. Opprettelsen av en komité med et slikt
navn tyder forøvrig på et visst militært innslag i foreningens fødsel.

Det første arrangementet.

Allerede 22. september ble det første styremøte avholdt hjemme hos foreningens første
formann Robert Schjevik. Av sakene kan nevnes søknad om medlemskap i Norsk
Turmarsj Forbund (NTF) samt planlegging av foreningens første turmarsj arrangement
som vekselvis omtales som "Aksjon Håp" og "Nytt Håp" i referatene.

Gunnar Sandvik kunne orientere om at løypekomiteen hadde stukket ut en 10 km lange
'barnevogn- og rullestolvennlige' løype med start og innkomst lagt til
Heimevernsbrakkva ved Sverresborg.

Trondheim Turmarsjforening

Ti-trimmen og litt til 2022

Dag/ nr	Dato	Startsted	Merknad
Mandag	30. mai kl. 04⁰⁰ -24⁰⁰	Lohove Parkeringsplass	40-timers marsj
Tirsdag	31. mai kl. 00⁰⁰ -20⁰⁰	Lohove Parkeringsplass	40-timers marsj
Onsdag 6	01.juni	Equinor Rotvoll	Ti-trimmen
Onsdag	08. juni	Utleira skole	Sommertrim
Onsdag 7	15. juni	Ferista friluftsbarnhage	Ti-trimmen (Byåsen)
Onsdag 8	22. juni	Lohove barnhage	Ti-trim og rømmegrøt
		Sommerferie	
Onsdag 9	17. august	Equinor Rotvoll	Ti-trimmen
Onsdag 10	24. august	Ferista friluftsbarnhage	Ti-trimmen (Byåsen)
Onsdag 11	31. august	Lohove barnhage	Ti-trimmen
Onsdag 12	07. sept.	Rosten skole	Ti-trimmen
Onsdag 13	14. sept.	Equinor Rotvoll	Ti-trimmen
Marsjhelga	16. - 18. sept.	Utleira skole	Marsjhelga
Onsdag	21. sept.	Ugla skole	Høstvandring
Onsdag 14	28. sept.	Byåsen Dalgård	Ti-trimmen
Onsdag 15	05. oktober	Rosten skole	Ti-trimmen
Onsdag 16	12. oktober	Utleira skole	Ti-trimmen
Søndag	16. oktober	Utleira skole	TV-aksjonsmarsj
Onsdag 17	19. oktober	Ugla skole	Ti-trimmen
Onsdag	26. oktober	Risvold*	Avslutning

*Adminbygget Risvollan Borettslag, Asbjørn Øveråsveg 1, 2. etg.

Starttid ti-trim: 18⁰⁰ Distanser 5 og 10 km

Startkontingent: kr. 20,-

Ti-trimmedalje i henholdsvis sølv/gull kan kjøpes etter 6/10 serieturer.

Kontaktpersoner er:

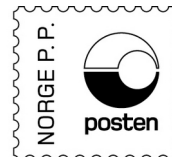
Brit Solli Isachsen: 900 63 521

Anne Mette Hybertsen: 992 94 317

Vår internettadresse: www.trondheim-turmarsjforening.org

Ferista friluftsbarnhage, Fjellseterveien 24, ved "Ferista" ovenfor Byåsen Butikksenter.

Mottaker:

Avsender:

Trondheim Turmarsjforening

Postboks 5469

7442 Trondheim

TRONDHEIM TURMARSJFORENING

Tilsluttet

Norges Turmarsjforbund

Postboks 5469, 7442 TRONDHEIM

Telefon: 900 63 521

Redaktør: Bjarne Stangnes

Trykking:

NYE OFFSET • GRAFISK PRODUKSJON • REPRO • KOPIERING
Heimdal Trykkerias

